

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

XCLXXI. Alexander IV. Anno Christi 1254. Imp. Occid. Vacante, Balduini II.
26.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65477)

CLXXXI.

ALEXANDER IV.

ANNO CHRISTI 1254.

IMP. OCCID. VACANTE, BAL-
DUINI II. 26.

Pontificalibus comitiis Neapoli habitis anno 1254. pridie Idus Decembr. Catholicæ Ecclesiæ præses summus constituitur *Alexander IV.* Anagninus, Innoc. III & Gregor. IX. propinquus, dictus antea *Raynaldus* Cardinalis Episcopus Ostiensis ac Veliternus. (1) Hic damnavit librum Gulielmi de sancto amore *De periculis nocissimorum temporum*, in quo adversus Religiosos Ordines voluntariam amplectentes paupertatem, propriumque habentes nihil docebat, non licere cuiquam, nisi per vim coacto omnia relinquere; nec eum, qui Cœnobitis ab Episcopo vel Pontifice approbatus aperiret peccata sua per Sacramentalem Confessionem, satisfacere Canoni Concilii Lateranensis, cuius initium: *Omnis utriusque sexûs.* (2) Idem sanxit, ut *Cathedralium Ecclesiarum designati Præsules, excurrente sex*

A a a mensum

Rayn. an.
1254. §. 1.
Spond.
§. 9. 10.

mensium spatio, Pontificalibus sacris insignirentur, ne populi diutius Pastorum regimine destituti, aliquod salutis periculum adirent. (3) Veritatem Stigmatum S. Francisci comprobavit testimonio

Rayn. an.
1256. §. 5.
38. 47.
Spond.
§. 4. 6.

suo. (4) Imperii Electoribus denuntiavit anathema, si Conradinum eligerent Federici II nepotem ex filio, Eccelinum virum atrocem, & sicimantate efferatum, ut Dæmone genitus diceretur, (5) olim à Federico II. Ducem constitutum in Longobardia, perculit anathemate, armisque *Crucesignatorum* compescuit, ac Mantuæ obsidendæ intento Patavium eripuit. (6) Idem sollicitus de

Græca Ecclesia consocianda cum Latina, Urbis veteris Episcopum legavit Constantinopolim, utque facilis iniretur societas, id quoque præter cætera Græcis concessit, quod antea Innocentius IV. indulserat, ut Symbolum haberent sinè additamento vocis *Filiæque*, modò eadem, ac Latini de Filio Dei sentirent. Seditione

Rayn. an.
1158. §. 5.
Spond.
§. 1.

Romæ excitatâ, Viterbium se recepit, inde Anagniam, ubi mansit ad annos duos. Viterbium reversus, ut Concilio ibidem celebrato pacem inter

inter Venetos ac Genuenses conciliaret anno 1261. VIII Kal. Junii decessit post sexennium, menses quinque & dies tredecim: quàm Pontifex factus fuerat.

Rayn. an.
1261 §.
6 7.
Spond.
§. 1.

ANNOTATIONES.

(1) Nicolaus de Curbio in vita Innocentii IV. cap. 42. tom. 3. Scriptor. Rer. Italic. pag. 592. *Defunctus est Innocentius Papa IV. Neapoli anno Domini 254. mensis Decembris die septimâ intrante . . . & cessavit Episcopatus diebus quinque. Quare Alexander IV. die decimâ secundâ Decembris electus est.*

Ptolomæus Lucensis lib. 22. Hist. Eccl. cap. 17. tom. 11. Script. Rerum Italic. pag. 1150. *Hic Pontifex hanc famam habuit, quòd fuerit vir magnæ humilitatis, & pietatis; unde tradunt aliquæ Historiæ, quòd fuerit Episcopus Ostiensis, & interdum ibat Ostiam, & Veletrum, ibique prædicabat verbum Dei, vel coram se prædicari faciebat, ibidemque suis Clericis Ordines conferebat, & in causis suorum subditorum assistebat.*

(2) Constitut. 8. tom. 1. Bullarii pag. 117. *Contra insanam Gulielmi doctrinam scripsit S. Thomas Opusculo 19. adversus impugnantes religionem.*

(3) Raynaldus ad an. 1255 §. 16.

(4) Constitut. 4. tom. 1. Bullarii pag. 134.

& apud Raynaldum ad an. 1255. §. 27.

Pagius in vita hujus Pontificis §. 12 *Eadem stigmata ante Alexandrum IV. jam commendaverat Gregorius IX. anno 1237. apud Wadingum ibidem num. 1. & seq. & postea Nicolaus III. litteras Gregorii IX. confirmavit, ut videre est apud eundem in Regesto ad Tomum 2. Postea Benedictus XI. eorundem stigmatum festum celebrari, Officium verò etiam Paulus V. recitari concessit.*

(5) Corius Hist. Mediol. Part. 2. ad annum 1207.

(6) Hanc jaçturam Eccelinus ultus est necesse duodecim millium Patavinorum, quos vel apud se, vel diversis locis obsidium, militum, ac ministrorum nomine habebat. Insuper præcepit, quòd si aliquis Paduanus in fuga fuisset deprehensus, continuo manibus & pedibus privaretur. Multi itaque tali pœna puniti jacebant in agris, & viis prostrati. Ad quorum horrendos rugitus validosque clamores nullus propter timorem Tyranni commotus misericordiâ fletebatur: Monachus Patavinus in Chronico tom. 8. Script. Rer. Italic. pag. 695. Sed anno 1259 pœnas dedit sceleratissimæ cœditæ apud Mediolanum, quod capere prodicione tentaverat, ab fœderatis vulneratus, captus, deductusque Soncinum, ubi non tam vulnere, quàm animi dolore ac trillitiâ confectus occubuit.

CLXXVII.